

KIADJA AZ »ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET«

Megjelenik egyelőre minden hó közepén.

Az ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET tagjai ingyen kapják.

Nemtagoknak előfizetési díj:

Egész évre 6 korona, fél évre 3 korona és évi 30 K drágasági felár.

Szerkeszti: RÉPÁSSY MIKLÓS.

Szerkesztőség: Budapest, Földmiv. minisztérium (V., Országház-tér II. sz., II. em.).

A lapra vonatkozó mindennemű közlemények a szerkesztőséghez intézendők.

Hírdetéseket a lap számára a »Patria« r.-t. Budapest, Üllői-út 25. vesz fel.

TARTALOM: Viza a Közép-Dunán. Dr. Isgum Ádám. — Társulatok. Egyesületek. (Országos Halászati Egyesület közgyűlési jegyzőkönyve.) — Vegyesek. — Hivatalos árjegyzés. — Szerkesztői üzenetek. — Hírdetések.

Viza a Közép-Dunán.

Ritka szerencsében volt részük ez idén a tolnai halászoknak. Vizát fogtak. A következőképp történt:

A halászok, eltérve a régi szokásoktól — bár állt még a farsang, mégis kimentek a Dunára — megvárni a jég elindulását, mert január óta nincs halászat! Február 27-én már nyolcz ladik — 4 bokor (parti) — várja a gemenczi halásztanyán teljes felszereléssel a jég megmozdulását. Gemencz felett az összetorlódtott jég még valóságos jéghegyeket alkot.

Kínos órák telnek el. Végre jön az értesítés: Dunaföldváron február 27-én, Pakson még 28-án a kora reggeli órákban mozdult meg a jég. A Duna vize már Gemencz-nél is dagadni kezd. Előjele a jég elindulásának! Gémes felett állanak ugyan még a jéghegyek, de febr. 28-án d. u. Gémesnél — a gemenczi halászkunyhóval szemben — megmozdul a jég. A csanádi ásás torkáig megtisztul a Duna közepe. A halászok rögtön ladikra szállnak. Mint a zsákmanóra éhes sasok csapnak le a vízre, a bokor teljes erővel megkezdi a munkát, gyors iramban csinálják a „riná“-kat,*) lázas sietséggel rántják fel a Duna medrét kotró hat laptaló hálót. Pedig veszedelmes a munka. Ha ilyenkor, jégzajlás idején, valamelyik bokor hálója a Duna medrében gyökerező tuskóra akad, az a háló sohse kerül többé elő a Duna fenekéről. A halászszerencse nem kedvez a halászoknak, csak két bokor fogott egy-két darab kecsegét, a többi eredmény nélkül ugyan, de azért lázas sietséggel dolgozik tovább. Közben a Duna vize hatalmasan árad. Egyszerre hatalmas zúgás, recsegés töri meg az alkonyi csendet... A gémesi csárda felett több emeletnyi magasságra feltornyosult jéghegyek elvesztik lábuk alól a talajt... megindulnak. A villámsebességgel zajló jég

*) „Rina“ a német „Rinne“-ből (folyás) származik s a laptaló háló egy „eresztését“ jelent; ugyanaz ez, ami a partra húzó kerítőhálónál a „tanyavetés“.

teljes szélességében borítja a Dunát. Gyors iramban igyekeznek mindegyik ladik a gemenczi halásztanya felé, hogy a jéghegyek elől biztos révbe érhessen. Három bokor még idejében be tud futni a gemenczi kis öbölbe; az egyiket azonban kinyomta a jég a partra. A Duna vize perczek alatt métereket áradt.

A csanádi ásás torkánál megakadt a jég, ezért a rohamos áradás. Végre örült ropogással itt is megindul, de csak rövid 1—2 órára, mert a bajai híd felett újból megtorpan. A víz örült iramban dagad, ellepi a partokat, a gemenczei mérnöki barakokban már 80 cm. magasságban áll. A halászkunyhó még az egyedüli hely, ahol harmincz ember egymás mellett szorongva lesi a pillanatot, mikor folytathatja ismét a halászatot. A jég oly sűrűen zajlik, hogy sehol egy tenyérnyi tiszta víztükör. Nincs hát szerencse! A halászok mélyen leverte ladikra hányják minden czókmókjukat, mert az áradó Duna már a halászkunyhó küszöbét nyaldossa. Éjjelre bizonyára kiönti őket. Hosszú, kínos éjszaka. Alvásról természetesen szó sem lehet; de az igazi halász életében az alvás csak harmadrendű szükséglet, különösen most, midőn jégzajlás idején eredményes fogásra van kilátás. De a jég a következő napokban is sűrű tömegben hömpölyög. Pénteken (márczius 3.) végre ritkul; Baja alatt is elindult már; a víz színe lejjebb száll s a milyen gyorsan emelkedett, csaknem oly rohamosan sülyed vissza medrébe. A halászok végre újra munkába állhatnak. A szélrózsa minden irányában, ki a folyóra; késő estig egyik rinát a másik után rántják ki, 3—4 drb harcsa, 10—15 drb kecsege kerül a hálóba; de ez mind semmi, hisz eredményes jégzajlásnál métermázsaszámra kellene a legszebb halakat fogni. Már alkonyodik, egy bokor éppen a gemenczi halászkunyhóval szemben levő legmélyebb rinát húzza. Valami rángatást érez a tapasztalt halász érzékeny keze. Egyik rándulás a másik után, mindegyik kötelet két-két erős kéz húzza, Isgum Rezső és Isgum Ferencz

halászmesterek szakavatott kezében a háló; amint lázas sietséggel rántják felfelé, egyszerre egy hatalmas, alabástromfehér, teljesen áttetsző, márványszerű orr emelkedik ki a hullámok alól: „Vigyázat emberek, nyugodtság. Viza a zsákmány!” Az egyik halászmester a feje alatt öleli át, a többiek húzzák a laptaló háló léhését, egynéhányan a derekán kapják át az óriás állatot, mely az idegen társaság látására nyugtalankodni kezd. Még egy közös erővel kifejtett erőteljes rántás s bent van a ladikban! Hatalmas száján és kopolyáján keresztül erős kötelet húznak s avval erősítik a ladikhoz. Határtalan a lelkesedés, örömmámorban úszik a gemenczi halásztanya népessége: 18 év óta nem látott ritka vendég látogatta meg őket. Megméri a halat; 90 kg.-ot nyomott, hossza 220 cm. volt. A legtágasabb barkedőben szállásolták el, érdeme szerint megbecsülve. Kerek 10 napig maradt ott s ez idő alatt éppen 9 kg.-ot fogyott. A Haltenyészto r.-t. kiküldöttje személyesen jött le Tolnára s kg.-kint 330 kor.-ért vette meg a ritka halászsákmányt, a mely nád közé kötve, élve tette meg utolsó útját gőzmasinán Tolnától Budapestig.

Tolna, 1922. III. 28.

Dr. Isgum Ádám.

TÁRSULATOK. EGYESÜLETEK.

Az Országos Halászi Egyesület f. évi rendes közgyűléséről felvett jegyzőkönyvet az alábbiakban közöljük:

Jegyzőkönyv.

Felvétel az Országos Halászi Egyesületnek 1922. évi márczius 17-én az Országos Erdészeti Egyesület székházában (Budapest, V., Alkotmány-utca 6. sz.) tartott évi rendes közgyűléséről.

Elnök: *báró Inkey Pál* alelnök.

Jegyző: *Simonffy Gyula* ügyv.-titkár.

1. *Báró Inkey Pál* alelnök a megjelent tagok szíves üdvözlése után megállapítja, hogy a közgyűlés összehívása az egyesület hivatalos közlönyében, a „Halászat”-ban 14 nappal előbb megjelent meghívó útján a tárgysorozat feltüntetésével szabályszerűen megtörtént. Megállapítja, hogy a tagok az alapszabályok 9. §-ának megfelelően határozatképes számban jelentek meg. Felhatalmazást kér, hogy mult évi közgyűlés jegyzőkönyvét az elhunyt elnök helyett ő írhasa alá s egyben a mai közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére *Corchus Béla* és *Zimmer Ferencz* tagokat kéri fel.

Közgyűlés az elnöki bejelentéseket tudomásul veszi.

2. Ezután *Répassy Miklós* mondja el néhai *Tallián Béla* báró elnök emlékeztetőjéről szóló beszédét a következőkben:

„Mélyen tisztelt Közgyűlés!

Szomorúan végződött reánk nézve az elmúlt esztendő.

Szegedi távirat jelentette november 23-án, hogy *vizeki Tallián Béla báró* Kiszomborban, rövid betegség után, hetvenkét éves korában meghalt.

Naplólapjaink egyértelműleg kifejezést adtak annak a nagy gyász-nak, a mely a magyar közéletet e vezéralakjának váratlan kidőlésével érte.

Közvetlenül sujt azonban különösen bennünket az ő elhunytával beállott veszteség: nemcsak Elnökünket, de a halászat ügyének egyik legérdemesebb munkását, legmegértőbb támogatóját veszítettük el benne.

Most, hogy először gyűltünk össze a gyász után, bizonyára közös érzésünkből fakad annak a szüksége, hogy az első perczeket az ő emlékének szenteljük.

Tallián Béla egész életét a közpályán töltötte. Tehetsége, szorgalma, páratlan kötelességtudása hivatottá tette a legmagasabb államkormányzati állások betöltésére; kezdte a megyei közigazgatás legelső fokán, lett belőle miniszter s eljutott a magyar közszolgálat legdiszesebb polczára: a magyar képviselőház elnökévé választotta.

Nagy politikai munkássága mellett temérdek gyakorlati közgazdasági ügyet karolt fel s köztük a halászat ügyének is lelkes barátjává szegődött.

Mint érdekelt birtokos, elnöke volt a Zentavidéki tiszai halászi társulatnak; törökkanizsai birtokán tógazdaságot rendezett be, a mellyel szikes területek javítására, kilúgozására, az ártézi kutak feles vizeinek felhasználására kitűnő s tanulságos példákat adott; sokat foglalkoztatta s egyik kedvencz eszméje volt a szegedi „Fehértó” intenzív halászi hasznosításának gyakorlati megvalósítása; végül

pedig 1912. óta, mint az Országos Halászi Egyesület elnöke fejtett ki a halászat terén áldásdús tevékenységet.

Az egyesület elnökévé történt megválasztása összeesik az egyesület már-már kialakulófélben lévő életének újra fellobbanásával. Az ő elnökségével kezdődött az egyesület ama tevékenysége, mely az egyesület feladatát alkotó érdekképviselőnek minden irányában súlyt tudott adni.

Már székfoglalójában jelezte azt az erkölcsi alapot, a melyre az egyesület működését helyezni kívánta: „azon a nehéz úton — mondotta —, a melyen haladunk, nincsenek az állami támogatásra támaszkodjunk, hanem igyekezzünk a taggyűjtést is a legszélesebb mederben megindítani, lehetőleg az összes termelőt, kereskedőt, társulatot és sportegyesületeket bevonásával, hogy mentől nagyobb erkölcsi és anyagi ereje legyen az egyesületnek”.

Ezen a tömören, de határozottan jellemzett alapon indult meg az ő vezetése alatt a társulat működése. A hatás rövid időn belül a taglétszám megkétszereződésében nyilvánult. De a legfőbb eredmény az volt, hogy az egyesület erkölcsi s anyagi erejében meggyarapodva, tényleg helyt tudott állani, minden olyan esetben, a mikor a közös érdek képviselője azt szükségessé tette. A termelés, értékesítés s a kereskedelem körül felmerülő nehézségek elhárítása a halászat őstermelési jellegének megóvása annak iparjogi elbírálásánál, az igazságtalan megadóztatás s a vámtételek helyes megállapítása, a törvény revíziója egész sorát vetette fel a gyakorlati kérdéseknek, a melyek tekintetében *Tallián Béla* elnöksége idején az egyesület állást foglalt; ezek mellett a gyakorlati kérdések mellett foglalkozhatott azonban az egyesület olyan tudományos jellegű problémák felvetésével és megoldásukra irányuló munkálatok megindításával is, mint Magyarország halrajzának felderítése és az első magyar halhatározó könyv kiadása. Az elnöke által kijelölt alapon való megerősödése tette lehetővé az egyesületnek, hogy a reánk zúduló rettenetes háború s annak még rettenesebb következményei között is még fokozottabb működésre sarkalva, le tudta győzni a hazánk halászatát végromlással fenyegető bajokat és a jogrend visszaállításaival ismét tovább szolgálhatta a régi alapon a halászat ügyét. Ez a megerősödött alap tette lehetővé, hogy a mikor az irgalmatlanul agyongyötört s kizsartott állam további támogatására már csakugyan nem lehetett többé számítanunk, az egyesület a maga lábán is megállott s az egyetlen magyar szaklapnak, a „Halászat”-nak kiadását is átvehette a földművelésügyi minisztériumtól.

Tallián Béla energiája, éber felelősségérzete, érzékeny lelkiismerete, a kivel hosszú elnöksége alatt csak egyetlen egyszer történt meg, hogy az utolsó pillanatban közbejött váratlan akadály miatt nem elnökölhetett az évi rendes közgyűlésen, örködött eddig felettünk az utolsó perczig. Lelkiismeretességét legjobban jellemzi, hogy mikor érző magyar lelkére a fenyegető hontalanság gyöttrő gondoljai neheztedek, birtokai szerb megszállott területre estek, kifejezést adott abbéli szándékának, hogy az elnöki tisztet, a melynek többé óhaja szerint megfelelhetni nem vélt, leteszi, viszont a kötelességteljesítés felemelő példáját adta, hogy tisztelői kérésére szándékától elállott s ígerte, hogy a míg az e kerülhetetlen parancsoló szükség nem áll be, az egyesület vezetését tovább viszi.

Vitte haláláig, addig, a míg a megfellebbezhetetlen legparancsolóbb szükség csakugyan be nem állott. Vitte addig, a míg nemes magyar szíve ott, azon a kétségbeejtő határon meg nem szűnt dobogni.

A sors megmásíthatatlan végzésébe beletörődve, nekünk nem lehet most más kötelességünk, minthogy hálánknak adjunk kifejezést azokért a szolgálatokért, a melyeket a halászat ügyének tett. Ő nagy nevének nimbuszát kölcsönözte szerény egyesületünknek, járuljunk tehát most mi is egy babérlevéllel ahhoz a koszorúhoz, a melyet a magyar nemzet munkás, hű fiának sírjára helyezett: tisztelettel indítványozom: mondja ki a közgyűlés, hogy *Tallián Béla báró, elhunyt elnökünk emlékére az egyesület körül szerzett érdemei elismerésül jegyzőkönyvileg megörökíti!*“

Közgyűlés a gilletődéssel elrendeli elhunyt elnöke emlékének jegyzőkönyvi megörökítését.

3. *Simonffy Gyula* ügyv.-titkár olvasta fel ezután évi jelentését az alábbiakban:

Tisztelt Közgyűlés!

Tavalyi jelentésem bevezető részében abbéli reményemnek adtam kifejezést, hogy miután a forradalmak és az idegen megszállás után elérkeztünk a konszolidáció küszöbéhez, a reánk következő év a nemzeti társadalmi és egyesületi munka és tevékenység, a haladás jegyében fog megindulni. Hogy mennyiben teljesedett be ez a reménység, s hogy ebben a tekintetben haladás, vagy csupán stagnálás következett-e be, erre nézve a feleletet kiki a saját belátása szerint adhatja meg; tény azonban, hogy haltermelőink, kereskedőink, halászbérlőink és munkásaink körében a közviszonyokra még igen sok panaszt lehet hallani, jelöl annak, hogy az általános jólétnek és megalégedésnek még mindig nem vagyunk azon a fokán, mint a melyet már az elmúlt évben is elérni reméltünk.

Ne kedvetlenül azonban ez el bennünket, a kedvezőtlen viszonyok, a gazdasági és politikai válság Európa összes államainak

és népeinek többé-kevésbé közös osztályrésze, amiből való kijutás részben a nemzetek kialakuló józanabb politikai felfogásaival, részben a vállvetett, cél tudatos nemzeti munka megindulásával lehet csak biztosítani. A külpolitikai viszonyokra, sajnos, befolyást alig gyakorolhatunk, nincs azonban akadálya annak, hogy egyesületünk és mi mindannyian a konszolidációs nemzeti és társadalmi munkában tevékeny részt vegyünk s annak hasznos munkásai lehessünk. Ebben a tekintetben nyugodt lélekkel elmondhatjuk, hogy egyesületünk a neki osztályrészt jutó keretekben eleget is tett a reája háruló feladatnak, sőt bátran merem állítani, hogy lelkes tagjai és vezető férfiainak ügyszeretete s buzgósága folytán — más hasonló társadalmi egyesületekhez viszonyítva — a kötelességszerű munkateljesítés és tevékenység kereteit túl is haladta. Az elmúlt év folyamán összesen négyszer tartottunk választmányi ülést. Az ülések különböző kisebb-nagyobb jelentőséggel bíró kérdésekkel és ügyekkel foglalkoztak. Ezekről t. tagjainkat a hivatalos lapban mindenkor elég kimerítően tájékoztattuk, mindamellett szükségesnek tartom ez alkalommal is méltatni a következőket:

Miután a földművelésügyi miniszter úrnak egyesületünkhöz intézett leirata szerint az állami háztartás nehéz helyzetére való tekintettel nem állott módjában az egyetlen magyar „Halászat” cz. szaklap kiadásáról gondoskodni, ennél fogva annak az egyesület tulajdonába való visszabocsátására határozta el magát.

Az egyesület a lap megjelenésének fontosságától áthatva, késznek nyilatkozott a lap átvételére és kiadására, úgy hogy ez a múlt év július 1-től kezdve az egyesület saját tulajdonában és kiadásában jelenik meg.

A lap kiadása a mai szerény keretekben és a legtakarékosabb eljárás mellett is jelentékeny, évi 70—80 ezer K-ra rügő kiadást jelent az egyesületre nézve. Ezt a kiadást az egyesület — miután elegendő vagyona nincs — sajátjából nem fedezheti, tagjaira sem háríthatja egészen átal, mert ez esetben a tagsági díjat legkevesebb 200—220 K-ra kellene felemelni, ennél fogva megjelenéséről nem is gondoskodhatna másképen, csak úgy, hogy voltak és vannak áldozatkész tagjai, akik önkéntes és sokszor igen jelentékeny adományokat járulnak hozzá a költségekhez. Ezek az adományok lapunkban annakidején nyilvánosságra lettek hozva s így többek közt csupán a Balatoni halászati részvénytársaság 1921. évi 26,784 koronás adományát — mint a balatoni horgászati 1921. évi bevételeit — legyen szabad ez alkalommal felemlíteni.

Úgy az említett részvénytársaság, mint a többi nagylelkű adakozók a legteljesebb mértékben érdemesek a t. Közgyűlés elismerésére, köszönetére és haláljára.

Meg kell említenem továbbá, hogy a földművelésügyi miniszter úr Önagyméltósága az elmúlt évben 12,000 K-t, mint a fennhatósága alá tartozó hivatalok és intézetek részére ingyenpéldányképen küldött lapköltséget utalt be az egyesület pénztárába. Mult évi jelentésben említettem, hogy a hal kiviteli és behozatali vámjárnak eltörlése iránt beadvánnyal járultunk a pénz-, közértelemezési- és földművelésügyi miniszter urakhoz. Van szerencsém a t. Közgyűlést tájékoztatni, hogy ezen beadványoknak megvolt az az eredménye, hogy a halárú kivitele szabaddá és vámmentessé tétetett — a behozatal viszonyának szabályozása pedig, értesítéseink szerint, most áll hivatalos tárgyalás alatt.

Egy másik igen jelentős kérdés, amely úgy a termelőket, mint a kereskedőket egyaránt érdekli és a mellyel az egyesület választmánya a legutóbbi időben is sokat foglalkozott: a vásárcsarnoki halárak szakszerű és pontos jegyzésének kérdése volt. A folyton változó valutaviszonyok mellett ugyanis újabban szokássá vált, hogy úgy a halászati jogbérleteknél, mint a kereskedelmi vételeknél, halvalutát kötnek ki, vagyis, hogy a haszonbér, illetve a vételár attól fétetik függővé, hogy bizonyos időszakokban mennyit tesz ki a hal piaci ára. Ezen piaci árat a szerződésben rendszerint a Budapesti központi vásárcsarnokban jegyzett árak alapulvételével határozzák meg.

Rendkívül jelentőséget nyert ezzel az a körülmény, hogy a központi vásárcsarnokban jegyzett halárak a tényleges halárakat minél jobban megközelítsék, hogy így a jegyzett ár úgy a kereskedők, mint a termelők érdekeit kielégítse, hogy nézeteltérésekre és pereskedésekre alkalmat ne adjon, a mi végeredményben az összes érdekeltet előnyére válik s egyben közérdeket is képez.

Van szerencsém a tisztelt Közgyűlésnek bejelenteni, hogy ez ügyben folyó év február 23-án több halkereskedő, termelő és bérlő bevonásával értekezletet is tartottunk s hogy ez ügyben a központi vásárcsarnok igazgatóságához intézett beadványaink hivatalos tárgyalás alatt állanak.

Behatóan foglalkozott a választmány a forgalmi adó kérdésével is. A pénzügyminiszter úrnak az általános forgalmi adóról szóló 1921. évi XXXIX. t.-c. III. fejezetének végrehajtása iránt 1921. évi 130,000. sz. rendelete ugyanis a halászatra nézve bizonyos fonák-ságot foglalt magában, mert míg bizonyos tekintetben a törvény a halászatot mint ősfoglalkozást az általános forgalmi adó alól men-

tesíti, addig a végrehajtási utasítás a törvény magyarázatával kapcsolatosan ezt a mentességet teljesen kétségessé teszi.

Ezen rendelet megfelelő megváltoztatása iránt megkezdett akciónk folytatásáról, egyelőre, a beszerzett információk után, sajnos, le kellett mondanunk s ez alkalommal csupán azon véleményünket szegezhetjük le, hogy mint a jelen esetben is, rendkívül káros és mivel sem indokolható az, ha a miniszter urak a szakközönéséget érdeklő rendeletek kibocsátása előtt a szakegyesületek véleményét nem hallgatják meg.

Meg kell emlékezni továbbá a következőkről: Az Országos gazdasági egyesület által felkértünk, hogy a Magyar mezőgazdasági vámpolitikai központba egyesületünk részéről 2 tagot jelöljünk be.

A bejelölés megtörtént s az elnökségre bízott az, hogy az OMGE-el érintkezésbe lépve, hasson oda, hogy a bizottságban úgy a haltermelés, mint a halkereskedelem képviselői is helyet foglaljanak.

Másik ügy, a mely köztudomású, hogy a folyó év folyamán a hazai tőgazdaságokban nem remélt, nagymennyiségű pontyivadék termelt, a mi a tőgazdaságok jövő évi szükségletét meghaladja; felesleg áll tehát rendelkezésre, a melyet a közvizek népesítésénél igen jól fel lehetne és fel is kellene használni. Választmány elhatározta, hogy kérni fogja a földművelésügyi minisztert, hívna fel a felügyelete alá tartozó halászati társulatok és azok bérlőinek figyelmét arra, hogy a társulati vízterületek népesítésére szolgáló ivadékanyagok a felesleggel bíró tőgazdaságoknál beszerezhetők, egyben pedig az ivadéktermés helyzetét ismertető közleményt helyez el a „Halászat”-ban.

Van szerencsém jelenteni, hogy ezek az intézkedések megtörténtek. Meg kell továbbá emlékezni különösen a halászati jogtulajdonosokat és a halászati társulatokat közelebből érintő 9291/1921. sz. M. E. rendeletről, a mely a tavalyi hasonló tárgyú rendelethez képest, a halászati haszonbérlek igazságos megállapítását, illetve emelését a folyó évre is lehetővé tette.

Meg kell említenem, hogy egyesületünknek a legnagyobb német halászati egyesület a Deutscher Fischerei Verein-hoz 50 éves fennállása alkalmával küldött üdvözlő átiratára — nevezett egyesülettől igen meglehetően válasza érkezett, jelölve annak, hogy a halász-közönés körében a szolidaritás fenn áll, továbbá, hogy a választmány egy a mult év őszén tartani szándékolt halkiállítás eszméjével is foglalkozott, kivételre, sajnos, a viszonyok mostohasága folytán nem került sor.

Egyesületünk vagyoni helyzetéről pénztárosunk fog beszámolni, illetőleg csak azt említem meg, hogy a tavalyi 27,749 koronával szemben az egyesület idei vagyona 29,351 korona.

Az egyesület tagjai körében történt elhalálozások bejelentése alkalmából a magam részéről is mély sajnálattal kell jelenteni, hogy az egyesület nagyérdemű elnöke, vízei báró Talián Béla mult év november 23-án elhalálozott. Érdemei és a veszteség, a melyet halála okozott, ismeretesek s a t. Közgyűlés éppen az imént róta le emlékezete iránti mély halálját.

Kívüle értesüléseink szerint elhaláloztak Vály István, Gonda Miksa és Pironcsák János egyesületi tagok. Nyugodjanak csendesben, békével!

Tagjaink jelenlegi létszáma a tavalyi 654-el szemben 680, a kik közül körülbelül 300-an megszállott területen tartózkodnak. Velük az érintkezést — kivéve a baranyai felszabadultakat — felvenni, sajnos, még ez idén sem sikerült, de reméljük, hogy a közeli jövő ezt is meg fogja hozni.

Az állami halászati igazgatás terén az a változás történt, hogy a tavalyi II. C. halászati főosztály ügyköre az V. B. vízügyi műszaki ügyek osztályába soroztatott be.

Ezen V. B. főosztály élére a Halászat kiváló szerkesztője, Répássy Miklós helyettes államtitkár került, a halászati ügyosztály vezetését pedig érdemes választmányi tagunk, Kuttner Kálmán min. oszt. tanácsos vette át.

Mielőtt jelen esmet befejezném, halásztársadalmunkban legutóbb észlelt két jelentős mozgalmról, illetve eseményről kell röviden megemlékezni, egyik az, hogy a napokban 20 millió korona tőkével „Magyar tőgazdaságok r.-t.” elnevezés alatt egy nagy termelő és kereskedelmi vállalat létesült. További értesüléseink szerint a „Magyar föld” égisze alatt is, két nagyobb szabású, mintegy 1000 kat. hold kiterjedésű tőgazdaság létesítésére részvénytársaság alakult. A nagy tőkének a haltermelés kereteibe való évbekapcsolódása a haltermelés fokozása, a mezőgazdaságilag művelhető területek értékesebbé tétele, a kiterjedt üzleti összeköttetések révén a magyar haltermelés közismertté tétele által halremélhetőleg jótékony befolyást fog gyakorolni, egyéb tekintetekben pedig a szerződő tapasztalatok fogják megmutatni, hogy a nagy vállalatok a halászat terén közgazdasági életünkre milyen befolyást fognak gyakorolni.

A másik esemény, a vidéki halászok szervezkedése és tömörülése. Értesüléseink szerint Szegeden „Tiszavidéki halászsövetség” czimén egy nagyobb egyesület alakult. Alapszabályait, amelyek most vannak jóváhagyás alatt, még nem kaphattuk meg, de a mint magánúton értesültünk a szövetség tulajdonképpen a kihalászokat illetve halász-

munkásokat foglalja magában s célja a bérlők és munkaadókkal szemben a halászmunkások gazdasági érdekeinek biztosítása.

Egyesületünk mind e mozgalmakat a jövőben is figyelemmel fogja kísérni.

Tisztelt Közgyűlés! Az elmondottak után egyesületünknek a közeljövőben sem lehetnek más céljai és feladatai, mint a melyeket maga elé tűzött, tehát a maga munkakörében, a halászat országos érdekeinek istápolásával bekapcsolódni a magyar konszolidáció munkájába. Reméljük, hogy ez a munka a jövőben gyorsabb ütemben fog haladni.

A bekövetkező események száma és jelentős volta, természetesen, nem tisztán az egyesület választmánya és tisztikara lelkesedése és buzgóságának lesz köszönhető, nagyon sok függ e tekintetben tagtársaink lelkesedésétől és magatartásától is.

Az egyesületre nézve fontos körülménynek tartanám, egyrészt, hogy a tagok száma szaporodjon, másrészt, hogy az egyesület tagjai között belső és közvetlen legyen az érintkezés. Mind a két tekintetben a helyzet javulását lehet megállapítani, legalább is erre vall a taglétszámnövekedés és hogy magánosok és egyes gazdaságok többször fordultak hozzánk megkeresésekkel, a melyekben legjobb törekvéssel igyekeztünk kellő felvilágosítást adni és eljárni.

El nem mulasztva a mai alkalmat sem, azzal a felhívással fordulunk közgyűlésünk résztvevőihöz, hogy igyekezzenek megbízható, lelkes tagokat s barátokat szerezni. Tagtársunk lehet az is, a ki hivatásánál fogva nem halász ugyan, de lelkes barátja a halászat ügyének. Forduljanak továbbá a jövőben is bizalommal bármikor hozzánk; a vezetőség a közös munkában tagjainak a jövőben is önzetlenül és készségesen rendelkezésére áll, tagtársaink megértésén és törekvésén fog mulni az, hogy kitűzött célunkhoz képest a halászat is hozzájáruljon a haza jólétét, boldogulását és feltámadását valóra váltó nagy munkához. Adja Isten, hogy ez mielőbb megtörténjen!

Ezek után kérem jelentésem szíves tudomásul vételét.

Közgyűlés a jelentést egyhangú helyesléssel tudomásul veszi.

4. A közgyűlés tárgysorozatára való tekintettel *elnöklő alelnök* jelenti, hogy az elhunyt elnök helyére elnököt kell választani, e végből kéri a közgyűlést, hogy a jelölést és választást ejtse meg.

Dr. Goszthony Mihály a választmány javaslataképpen az elnöki tisztségre báró Inkey Pál jelenlegi alelnököt ajánlja.

A közgyűlés helyesléssel fogadja az ajánlást és *báró Inkey Pált* egyhangú lelkesedéssel az egyesület elnökévé választja.

Újonnan megválasztott elnök hálás szavakkal mond köszönetet megválasztásáért, behatóan és közvetlen szavakkal jelöli meg azokat az irányelveket, a melyeket, mint elnök az egyesület vezetésében követni szándékozik, a mihez a tagok odaadó, szíves támogatását kéri.

A közgyűlés helyeslése után jelenti, hogy elnökké választása folytán az egyik megüresedett *alelnöki szék* betöltése is szükségessé vált.

Dr. Goszthony Mihály a megüresedett alelnöki tisztségre *Corchus Béla* választmányi tagot s ennek megválasztása esetén az így megüresedő v. tagsági helyre *Iklódi Szabó János* megválasztását ajánlja.

A közgyűlés helyesléssel fogadja az ajánlást: *alelnökké egyhangú lelkesedéssel Corchus Bélát, választmányi taggá Iklódi Szabó Jánost választja meg.*

Corchus Béla köszönő szavai után elnök kifejti, hogy az imént megválasztott választmányi tagon kívül még igen sok érdemes és befolyásos tagja van az egyesületnek, akik méltán tarthatnának arra számot, hogy az egyesület választmányába bevalasztassanak, illetve akiknek a bevalasztása az egyesületnek érdekében állana, miután azonban a jelenleg érvényben álló alapszabályok szerint a választmánynak csak 20 tagja lehet s ebből kifolyólag az említett érdemes egyes. tagokat a választmányba bevalasztani nem lehet, javasolja, hogy az alapszabályok egy a folyó évben tartandó rendkívüli közgyűlésen akként módosíttassanak, hogy az egyesület 20 helyett 24 vál. tagot választhasson.

Az alapszabályoknak ilyen értelemben való megváltoztatása céljából a rendkívüli közgyűlés összehívását a közgyűlés egyhangúlag elhatározza.

5. *Tikhár* felolvassa a tavalyi közgyűlés (1921. április 6.) óta jelentkezett és a választmány által időközben felvett tagok névsorát: *Alapítók:* Kuttner László magántisztv. Budapest, Wotzasik István cégvezető Budapest, Bosnyák Géza földbirtokos Mifesa, br. Biedermann Imre földbirtokos Szentmárton, gr. Széchenyi Aladár földbirtokos Görgeteg, Joos Lajos postaaltiszt Miskolcz, br. Kornfeld Mórincz földbirtokos Budapest, Meller Rudolf jószágkormányzó Budapest. — *Rendesek:* Dr. Kerékfy Glibert p.-ü. biztos Budapest, Simándi Sándor Máv. kovács Újpest, Kovács Lajos halász Szeged, V. Kiss Lajos halászmester Kúnmadaras, Kőváry Dezső borbély Újpest, Kis Pál halászmester Szentlászló, Magyar kenderes lenipar r.-t. Szeged, Tóth Kálmán haltenyésztő Péczel, Dékány István halászmester Köröstarcsa, Ring Samu földbirtokos Kaposvár, Gurbó Lajos és Szabó János halászok Mártély, Puky Márton kir. mérnök Budapest, Dr. Fittler Dezső udv. tanácsos Bpest, Balatoni halászati részvénytársaság siófoki, tihanyi, fonyódi, keszthelyi felügyelősegei, Horváth Pál főhalászmester Fonyód, Székely István

halászmester Siófok, Borbély Károly főhalászmester Siófok, Krem-pászky György műszertgályos Miskolcz, Paluzsa László főintéző, Wendler Miklós főkönyvelő, Bárdos Olivér r.-t. tisztviselő Budapest, Sztruhák József intéző Balatonlelle.

Közgyűlés a felolvasott tagok felvételét megerősíti.

6. *Dr. Goszthony Mihály* a számvizsgáló-bizottság elnöke jelenti, hogy a pénztáros által készített 1921. évi vagyonskimutatást és zárszámadást tételről-tételre felülvizsgálták és azt mindenben helyesnek találván, a felmentés megadását javasolják. A tételek a következők:

Vagyonskimutatás.

A) Értékpapírok.

1. 3 drb 2000 K n. é. 4 1/2% Magyar Általános Takarékpénztár r.-t. záloglevél	5,685— K
2. 3 drb 1000 K n. é. 4 1/2% M. Á. T. záloglevél	2,760— "
3. 1 " 1000 K n. é. 4 1/2% M. Á. T. "	900— "
4. 2 " 200 K n. é. 4 1/2% M. Á. T. "	379— "
5. 3 " 200 K n. é. 4 1/2% M. Á. T. "	552— "
6. 2600 K n. é. 6% hadikölcsönkötvény	2,522— "
7. 4000 K n. é. 6% " " "	3,864— "
8. 1400 K n. é. 6% " " "	1,365— "
Összesen	18,027— K

B) Készpénz.

1. Maradványok:	
a) Bankfolyószámlán	4,770— K
b) Postatakarék pt. folyószámlán	822·96 "
c) Házipénztárban	731·51 "
2. Követelések	5,000— "
Összesen	29,351·47 K

Budapest, 1921 december 31.

Zárszámadás.

Bevétel:

1. Maradványok:	
a) Bankfolyószámlán	9,146— K
b) Postatakarékpt. folyószámlán	561·11 "
c) Házipénztárban	14·91 "
2. Tagsági díjak	5,512— "
3. Alapítványok	900— "
4. Átmeneti bevételek	2,140— "
5. Kamatok	1,331·80 "
6. Követelés	5,000— "
Összesen	24,605·83 K

Kiadás:

1. Postaköltségek	363·40 K
2. Irodai költségek	1,110— "
3. Másodtitkári jegyző tiszteletdíja	1,200— "
4. Pénztáros tiszteletdíja	900— "
5. Vagyonskezelési költségek	88·96 "
6. Átmeneti kiadások	12,000— "
7. Vegyes kiadások	2,619— "
8. Maradványok:	
a) bankfolyószámlán	4,770— K
b) postatakarékpt. folyószámlán	822·96 "
c) házipénztárban	731·51 "
Összesen	24,605·83 K

Halrajzi alap.

Bevétel:

1. Maradvány	2326— K
2. Kamat	46·53 "
Összesen	2372·53 K

Kiadás:

1. Vagyonskezelési költségek	28·53 K
2. Maradvány	2344— "
Összesen	2372·53 K

„Halászat“ lapkiadási alap.

Bevétel:

1. Maradvány	4,388— K
2. Adományok	36,158— "
3. Kamatok	366·66 "
Összesen	40,912·66 K

Kiadás:

1. „Halászat“ szerkesztőségének előlegképpen	11,000— K
2. Vagyonskezelési költségek	45·66 "
3. Tartozás	5,000— "
4. Maradvány	24,867— "
Összesen	40,912·66 K

Közgyűlés a zárószámításokat és a jelentést jóváhagyólag tudomásul veszi és a pénztárosnak a felmentvényt megadja.

7. **Elnök** javaslatára a közgyűlés elhatározza, hogy a mai tárgysorozatban megállapított sorrendjétől eltérőleg, a 8. pont helyett előbb a 9. pontot, vagyis a tagsági díjak megállapítását tárgyalja le.

Dr. **Goszthony Mihály** kifejti, hogy az eddig fizetett 6 K tagsági és az 1920. évi közgyűlés által megállapított 24 K pótdíj, a hatványozottan felemelkedett kezelési, igazgatási és a Halászat című lap kiadási költségeinek tedezésére távolról sem elegendő, ennél fogva javasolja, hogy az évi 6 K tagsági díjon, felüli pótdíjak — a mai pénzvizonyoknak megfelelően, de mindazonáltal mérsékelten — a választmány javaslatához képest, 1922. év január 1-től kezdődő hatállyal évi 94 K-ra emeltesse fel.

Közgyűlés a javaslatot egyhangúlag határozattal emeli azzal, hogy a pótdíjakat az alapítotagok is tartoznak fizetni. Elhatározza ennek kapcsán a Közgyűlés azt is, hogy a tervezett rendkívüli közgyűlésen az alapszabályoknak a tagsági díjak megállapítására vonatkozó részének módosítása is vétessék fel a tárgysorozatba.

8. **Kuttner Kálmán** pénztáros előterjeszti a választmány javaslataként az egyesület 1922. évi költségelőirányzatát, a mely a következőkből áll.

Bevétel:

1. 1921. évi maradványok:		
a) bankfolyószámlán	4,770.—	K
b) postatakarékpt. folyószámlán	822'96 "	
c) házipénztárban	731'51 "	6,324'47 K
2. 11,000 K n. é. záloglevél kamata	495 — "	
3. 8000 K n. é. hadikölcsön kamata	384 — "	
4. Tagsági díjak	25,000 — "	
5. Követelés	5,000 — "	
Összesen	37,203'47	K

Kiadás:

1. Postaköltségek	1,000.—	K
2. Nyomatványok	3,000—	"
3. Irodai költségek	1,200—	"
4. Szakelőadások, kiadványok	1,000—	"
5. Titkári tiszteletdíjak	6,000—	"
6. Pénztáros	4,000—	"
7. Előre nem látottak	2,400—	"
8. Egyenleg, mint maradvány	18,603'47 "	
Összesen	37,203'47	K

A közgyűlés az előirányzatot letárgyalta és egyhangúlag elfogadta. Ennek megtörténte után többek felkérésére **Répássy Miklós**, a „Halászat” szerkesztője, nyújt részletes tájékoztatást a lap előállításai költségeiről. A megindult eszmecsereközben **Zimmer Ferencz** javasolja, hogy a halásznáti társulatok és a nagyobb tógazdaságok tulajdonosai alkalmas módon hivassanak fel a lap költségeihez való hozzájárulásra. Zimmer Ferencz szavai után az elnök örömmel jelenti, hogy éppen most szerzett értesülése szerint a Dunaföldvár-báti halásznáti társulat a lap kiadási alapra 12 éven át körülbelül évi 25,000 korona adományt helyezett kilitásban s hogy a Balatoni halásznáti társulat választmánya azzal a javaslattal fog a társulat közgyűlése elé járulni, hogy részéről a lapkiadási alap évi 5000 K-val támogattassék. Elnök a közgyűlés élénk helyeslése közben köszönetét fejezi ki a nagylelkű adakozóknak, különös elismerését fejezi ki a Dunaföldvár-báti halásznáti társulat jelenlévő elnöke Dr. **Mócsy Istvánnak**, aki felszólalván, elismerés szavait a társulat bérőire hártja átal, akik önként vállalták magukra ezt az évi hozzájárulást.

9. Az indítványok tárgyalása során **Répássy Miklós** a következő beszéd kíséretében az alábbi indítványt terjesztette elő:

„Tisztelt Közgyűlés! Méltóztatassanak megengedni, hogy néhány percze még igénybe vegyem szives türelmüket. Egy dátumra akarom felhívni nagybecsű figyelmüket. 1897. év első felében kelt Tolna megye alispánjának 14.510. sz. alatt az a határozata, a melylyel a *simontornyai* tógazdaság vízjogi engedélyét kiadta, tehát éppen 25 évvel, egy negyedszázaddal ezelőtt. Azért nevezetes az a dátum, mert ez volt az első tógazdaság az országban, a mely mesterséges viszonyok között, modern alapon készült olyan területen, a hol addig csak rossz rétről kaszáltak rossz füvet.

Nagy dolog volt abban az időben az ilyen vállalkozás, mert az *úttörés* nehéz hivatását teljesítette. Hiába való lett volna a hivatalos körök köteleességszerű apostolkodása, ösztönzése az *új vízgazdasági ág* meghonosítására, ha nem akadt valaki, a ki ennek a vállalkozásnak gazdasági hasznát átlátja és nem riad vissza az első próba mindenesetre kockázattal járó anyagi áldozatától. Azonban bennünket most nemcsak ilyen általános vonatkozásában érdekel ez a dátum, hanem legfőképp azért, mert e vállalkozáshoz annak a férfiónak a neve fűződik, a kit az önök bizalma, mint a magyar halásznáti egyik legrégebbi munkását, ma egyesületünk alelnöki székbe emelt: a *Corchus Béla*-é! Az ő érdeme, hogy akkori vállalkozásával kézzelfogható példát teremtett a jövő nemzedék számára s azzal

a szó szoros értelemben megvetette alapját azoknak a sikereknek, a melyet Magyarország a tógazdaságok terén elért. Simontornyát követték aztán a cikolapusztai, a dunaföldvári, az előszállási, a nagyigmándi, esztergomi, aztán a szabadkai, tisztaradványpusztai s végül az ugrai tógazdaságok, mind Corchus Béla nagy s küzdelmes munkásságának példaadó eredményei!

Országunk szerencsétlen sorsa mellett a közélet zavarosan hőmpölygő árja sok tiszteletreméltó dolgot sodor most félre az érdeklődés útjából és sajnos, akkor, mikor a munkát legjobban meg kellene becsülnünk, bizony igen sokszor észre se akarják azt venni. 25 év tisztos munkája pedig mindig elismerést és becsületet érdemel s ezt az elismerést s megbecsülést *Corchus Bélának* elsősorban nekünk, a kik véle egy téren dolgoztunk, kötelességünk megadni.

Az övéhez hasonló érdemek külső kitüntetésére most nem járnak jó idők és bizony szerény egyesületünk sem gondoskodott annak idején valami jelvényről, a melyet arra érdemes tagjainak elismeréseképp nyújthatna.

Tudom nagyon jól, hogy Corchus Béla közismert szerénysége nem vágyik ezekre a külső jelekre s meg vagyok róla győződve, hogy az ő becsületes, férfias lelke azt az erkölcsi elismerést is méltányolni fogja, a melyet az egyesület tagjaiban az ő *negyedszázados munkássága iránt érzett nagybecsülés* vált ki.

Tisztelettel indítványozom tehát: Fejezze ki a közgyűlés Corchus Béla alelnökünknek a tógazdasággal kapcsolatos vízgazdaság terén kifejtett úttörő, eredményes munkásságáért, e munkásság negyedszázados évfordulója alkalmával *jegyzőkönyvileg* elismerését s a jegyzőkönyv vonatkozó kivevését juttassa illő formában kezeihez.

A közgyűlés őszinte, kitérő lelkesedéssel fogadja az indítványt és Corchus Béla alelnök érdemeit, valamint az egyesületnek iránta érzett őszinte elismerését — a jegyzőkönyvi kivevését megküldése kapcsán — jegyzőkönyvileg megörökíteni rendeli.

10. A titkár előterjeszti Isgum Károly tolnai halásznáti társaság érű időben benyújtott következő írásbeli indítványát: „Bátorodom indítványozni, hogy minden halásznáti jogtulajdonos, halászbérlő s halenyészítő saját érdekében jól cselekszik, ha halőreinek vagy halászsainak a vidrákra nagy lő- vagy fogódíjat ad, minekutána a vidra a halállományban érzékeny károkat okoz.”

Közgyűlés az indítványt tudomásul veszi s a „Halászat”-ban közreadni rendeli.

Több tárgy nem lévén, Dr. **Mócsy Istvánnak** az egyesület vezetősége és tisztikara iránt kifejezett s a közgyűlés által helyesléssel fogadott elismerő szavai után elnök az ülést berekesztette.

Kmf.

Simonffy Gyula s. k., ügyv. titkár, jegyzőkönyvvezető. **Báró Inkey Pál** s. k., elnök.

Hitelesítik:

Corchus Béla s. k. **Zimmer Ferencz** s. k.

VEGYESEK.

Küldöttség a kereskedelemügyi miniszternél. Az Országos Halásznáti Egyesület márczius 17.-én tartott választmányi ülésének határozatából kifolyólag a vasúti halszállítási tarifa mérséklése, illetve annak méltányos megállapítása érdekében április hó 6.-án Dr. **Dobránszky Béla** alelnök, **Purghly Pál**, **Zimmer Ferencz** és **Simonffy Gyula** vál. tagokból álló küldöttség jelent meg Hegeyeshalmy Lajos kereskedelemügyi miniszternél. A küldöttség vezetőjének szavai s a memorandum átnyújtása után a miniszter jóindulatú megértésének adta tanújelét s a kérelem beható és jóindulatú megbrárlását helyezte kilitásban.

Hivatalos árjegyzés. A budapesti vásárcsarnokok igazgatóságának hivatalos árjegyzése szerint márczius elején gyenge felhozatal mellett az árak ingadozóak, majd a hónap második felében közepes felhozatal mellett emelkedtek.

Nagyban az *elő ponty* ára méter mázsánként 8000—1800 K között változott, az *elő kárász* 8000 K volt. *Jegelt* halból a *ponty* 6000—16,000 K között ingadozott, *harcsa* 12,000—18,000 K-ig, *csuka* 7000—10,000 K-ig, *fogas süllő* 12,000—18,000 K-ig.

A kicsiben való eladás árát márczius 11.-e és április 7-e között kilogrammonként fillérekben az alábbi összeállítás mutatja:

a) Édesvízi (őf) hal:	1922. márczius 11.		1922. április 7.	
	Vásárcsarnokokban	Nyílt piacon	Vásárcsarnokokban	Nyílt piacon
Ponty, nagy	15000—19000	7000—16000	18000—20000	8000—20000
" kicsiny	10000—14000		14000—16000	
Harcsa, nagy	16000—20000	28000—32000	—	14000—30000
" kicsiny	12000—16000			
Csuka, nagy	17000—20000	10000—20000	16000—18000	8000—16000
" kicsiny	12000—16000		12000—16000	
Fogassüllő, dumai	—	6000—8000	—	—
Kárász	5600—5600	6000—10000	6000—10000	6000—10000
Czompó	10000—12600	—	12000—12600	—
Márna	8000—8000	8000—12000	8000—8000	12000—12000
Keszeg	—	—	—	3000—6000

b) Édesvízi jegelt (nem élő) hal:	1922. márczius 11.		1922. április 7.	
	Vásár. csarnokokban	Nyílt piacon	Vásár. csarnokokban	Nyílt piacon
Ponty, nagy ...	11000—13000	5000—12000	13000—16000	6000—18000
" kicsiny ...	8000—10000	—	8000—11000	—
Harcsa, nagy ...	35000—40000	28000—32000	30000—40000	12000—32000
" kicsiny ...	25000—30000	—	20000—30000	—
Csuka, nagy ...	13000—15000	—	12000—18500	—
" kicsiny ...	9000—12000	—	8000—12000	—
Fogassüllő, áunai ...	26000—30000	—	—	—
I. Fogassüllő, balatoni nagy 3 kg.-on felül ...	36000—42000	—	40000—45000	—
II. Fogassüllő, balatoni nagy 2-3 kg.-os ...	25000—25000	12000—25000	30000—45000	18000—25000
III. Fogassüllő, balatoni kicsi 45 cm. h. feljebb ...	19000—20000	—	20000—25000	—
IV. Fogassüllő, balatoni kicsi 35 cm. h. feljebb ...	13000—18000	—	18000—23000	—
Keszeg, balatoni ...	2500—3500	2200—3500	4000—6500	3000—6000
Garda, balatoni ...	—	—	—	—
Kárász ...	2400—2400	4000—6000	4000—7000	6000—7000
Czompó ...	—	—	—	—
Márna ...	10000—10000	8000—9000	12000—14000	9000—12000
Keszeg ...	2500—2600	2200—3500	5000—9000	3000—6000
Kecsege, nagy ...	—	—	45000—45000	—
" kicsiny ...	—	—	40000—40000	—
Apró, kevert hal ...	2400—2500	2000—6000	2400—2400	3000—7000

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Többeknek. Forgalmi adót minden halászbérlőnek fizetni kell, épp úgy a mesterséges tógazdaságok birtokosainak is.

W. R. Keszthely. Lapunk gyakorlati jellegétől s irányától amúgyis távolabb álló, egyébként nagy értékű dolgozatának, a lap rendkívül korlátozott terjedelme mellett, sajnálatunkra helyet nem szoríthatunk. A kéziratot, kívánságára, visszazármatjuk.

A lap kiadásáért felelős: **Répássy Miklós.**

Hollandiai háló,

inslég, patentczérna,
haláskötél, zsinég, fonál, varsa,
 varsapamut, horog
 Készen és megrendelésre
ismét állandóan kapható:
ÁDÁM MIKSA, BUDAPEST,
 IV., FERENCZ-JÓZSEF-RAKPART 6.
 TELEFON: József 61—48.

ROBICSEK ÉS VIGYÁZÓ

hálókötőtelepe
SZEGED, VALÉRIA-TÉR 10. SZ.

Szállít mindenféle
halászhálót, insléget és húzókötelet
 a legolcsóbb napi árban.

Halászlati Egyesületi tagoknak 5% kedvezmény.

IFJ. SINGHOFFER ÁGOSTON és TÁRSAI

≡ HALNAGYKERESKEDÉS ≡

CZÉGTULAJDONOS:

HALTENYÉSZTŐ ÉS HALKERESKEDELMI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Raktár és kereskedelmi iroda: **BUDAPEST, IX., ERKEL-UTCZA 3. SZ.**

TELEFON: nappal: József 48-48, éjjel: József 49-06.

Központi iroda: **BUDAPEST, V., BÉLA-UTCZA 8. TELEFON: 79-46.**

Tógazdaságok figyelmébe!

Veszek **több ezer métermázs**a élő pontyot, czompót, kárászt stb.

ZIMMER FERENCZ halászmester, **BUDAPEST,** Központi vásárcsarnok. Telefon: József 48—94

A SÁRDI TÓGAZDASÁG

Levélczím: **Tógazdaság Sárd,** (Somogy m.).

Sürgönczím: **Tógazdaság Kiskorpád.**

Vasutállomás: **Kiskorpád.**

őszi és tavaszi szállításra elad 1—2—3-nyaras javított **wittingaui** pontyot és anyapontyot, **bajorországi aischgründi** 1—3-nyaras és anyapontyot, **japánpontyot** (higoi), **aranyorfát**, **naphalat**, **amerikai törpeharcsát**, 1—4-nyaras tavi **czompót**, **fogassüllőt**, **megtermékenyített fogassüllőikrát** és minden egyéb **tenyészhalat**.

A tógazdaság kizárólag csak tenyészhalat termel.

Árjegyzékkel szolgál a **Tógazdasági Intézőség Sárd,** (Somogy megye).